

PDC Ladbrokes.com World Darts Championship 2009

Čtrnáctý titul nepřekonatelného Phila Taylora!

■ ALESSANDRA PALLACE
(Londýn)

Kdo neviděl nebo neregistroval právě skončené mistrovství světa PDC, může jen a jen litovat. Množství parádních okamžiků a skvělých zápasů. Čtrnáctý titul v kariéře vybojoval fenomenální Phil Taylor, který po celou dobu turnaje podával až neskutečné výkony a nenašel se nikdo, kdo by se mu mohl postavit. Ani předloňský vítěz Raymond van Barneveld, který jako první borec PDC hodil během MS „devíti šípkovou hru“. Do hry vstoupila také první žena v historii PDC a vůbec nebyla nouze o překvapení i dramatické okamžiky.

Předkolo

Bohužel, namlásní loňským představením Slávy Navrátila, jsme letos svého zástupce v předkole, respektive 1. kole neměli. Je to škoda a pořad na to nostalgicky vzpomínám. No, snad bude příští rok opět veselejší. Zápasy předkola a prvního kola byly z logického důvodu roztaženy do pěti dnů. V předkole byla velká pozornost upřena na vystoupení Anastazie Dobromyslové, která jako první žena v historii PDC k zápasům MS nastoupila. Dobromyslová nestála na mladého Holanďana Remco van Eijdena 3:5 a tahle část její anabáze skončila. Do dalšího kola se pak podívali také Shi Yongsheng, David Fatum, Charles Losper, Marko Kantele a Warren French.

1. kolo

První kolo se hrálo na tři vítězné sety a pro mnohé favority skončilo naprostou katastrofou. Vždyť hned v úvodu šampionátu svou pouť zakončilo hned deset nasazených hráčů, včetně úřadujícího mistra světa Johna Parta! Kanaďan nestačil na Američana Billa Davise a prohrál 0:3 na sety. Andy Jenkins, který loni vyřadil našeho Slávu Navrátila, nestačil na přeběhlíka z WDF Co Stompého. Peter Manley se v turnaji také neohrál, když jej vyřadil našim hráčům dobře známý Mensur Suljović. Kufry balil také Roland Scholten, na kterého si vyšlápl mladíček Rodriguez i Chris Mason, jehož rozsekal vete-

Raymond van Barneveld tentokrát na Phila ve finále nestačil.

rán John MaGowan. A to zdaleka není konec všem pohromám. Nedůrazný Colin Lloyd vypadl s Jelle Klaasem, Wayne Jones propadl s Robertem Thorntonem a dokonce i Terry Jenkins, který padl rukou Dennise Smitha. Druhé kolo zůstalo odepřeno také překvapivému finalistovi loňského ročníku Kirku Sheperdovi, kterého vyřadil Holanďan Jan van der Rassel. Zapotil se Ronnie Baxter, kterému finský kvalifikant Marko Kantele znepřijemňoval život vysokým zavíráním (164, 124,

122). Ronnie to ale zvládl a postoupil dále. Paul Nicholson vyřadil ambiciózního Adriana Graye. Dále šli také favorité Phil Taylor (ten Steve Grubba ani nepustil k double), Raymond van Barneveld, James Wade, Andy Hamilton, Adrian Lewis a další. Cesta vítěze pražské kvalifikace, maďarského hráče Nandora Bezzege, skončila v zápase s ostříleným Vincentem van der Voortem 0:3.

2. kolo

Tady už bylo k vidění povícero zajímavých duelů, podle mého se zvedly průměry i koncentrace všech jeho účastníků. Výjimkou, potvrzující pravidlo, je Kevin McDine. V zápase s Dennisem Smithem již vedl 3:0 na sety, přesto zápas prohrál 3:4. Co se asi dělo v jeho hlavě, nechci vůbec vědět. Smith ale v pozici, kdy neměl prakticky co ztratit, začal sypat skvělé šípky (8x 180) a nakonec zvítězil. I tohle je v šípkách možné. Osobní náboj měl pro mě střet Taylora s van Gerwenem. Loni měl Michael šanci na výhru, letos to bylo jednoznačně v režii Powera. Výhra 4:0 hovoří za vše, byl měli oba hráči velmi dobrý průměr (Taylor 100, van Gerwen 99). Takže Drco, Sláva je opět Tvoje! Kevin Painter bral zápas s Carlosem Rodriguezem jako rozcevičku na Taylora, když zaváhal pouze v jediném setu - 4:1. Dalším postupujícím byl Co Stompé. Ten si souboj s Alanem Tabernem doslova vychutnával. Hrál výborné šípky a ještě myslel i na diváky, když se pokoušel zavřít třeba 167 nebo 170. Škoda, že vždy minul finální bull, i tak postoupil zaslouženě 4:1. Mark Dudbridge postoupil na úkor Mensura Suljoviče sice 4:0 na sety, ovšem každý z nich skončil jen nejtěšněji 3:2 na legy. Mensur zahrál výborný zápas, ovšem Mark si vše pohlídal. Barrie Bates poslal domů Američana Billa Davise 4:2, který nezopakoval svůj výkon proti Partovi. Se zlou se potázal Adrian Lewis proti Paulu Nicholsonovi. Přestože v nejkvalitnějších duelu kola vedl 3:2 na sety, nakonec prohrál 3:4. Rozhodující a nervy drásající sedmý set ukončil v desátém legu Nicholson stylově bullem ze 121, což Adrian nenesl právě

sportovně. Další favorit byl ze hry venku. Dennis Priestley v souboji dvou „dědečků“ vyřadil Johna MaGowana s jistotou 4:1. Menace byl celý zápas lepším a postup si zasloužil. Také zápas Waynea Mardleho s Robertem Thorntonem byl vynikající. Mardle vyhrál 4:3, ale z obou stran to byl znamenitý zápas. Wayne hrál skutečně dobře a výtečně zavíral (140, 145). Robert však potvrdil, že by v budoucnu mohl patřit k tomu lepšímu, co PDC nabízí. A další dva emigranti z WDF. Mervyn

King přehrál v pěkném duelu Marka Walshe především zlepšenou hrou v druhé části zápasu 4:2. Tony Eccles pak nestačil na Jamese Wadeho 2:4, přestože Wade nehrál zrovna zabíjäcké šípky. Na Ecclese to však stačilo. Ronnie Baxter pokračuje ve výtečných výkonech, a přestože první set s Denisem Ovenssem prohrává, dále už nezaváhá a po výhře 4:1 jde dál. Andy Hamilton přehrál Tony Ayrese 4:2, když jako první turnaji trefuje závěr 170. Hammer prohrával 1:2 na sety, pak ale zápas otočil. A konečně také Holanďané (pominu-li už zmíněného Co Stompého). O mé náklonnosti k tomuto národu už se ví své, a tak nikoho nepřekvapím, že jo? Raymond van Barneveld si v klidu uhrál své proti Wes Newtonovi. Všiml jsem si, že se vrátil ke staršímu modelu šípek a přestože mu mnozí příliš nevěřili, já jej od počátku tipoval na finále. Tentokrát vyhrál 4:1. Jelle Klaasen si poradil s krajanem Janem van der Rasselem 4:0 a Vincent van der Voort přehrál trochu překvapivě Colina Osborna 4:1. Uff, druhé kolo je za námi a další bitvy měly teprve přijít.

3. kolo

Nebudu dlouze chodit kolem horké kaše a začnu tím rozhodně nejzajímavějším. Soubojem Raymonda van Barnevelda a Ronnieho Baxtera. Super zápas! Ronnie tady po celou dobu podával velmi dobré výsledky a tentokrát si vyšlápl na Barneyho. Ten si ovšem nenechal líbit, a tak byly k vidění famózní šípky. Naprosto vyrovnané utkání se za stavu 3:3 na sety přehouplo do rozhodujícího setu. A následně také do legu smrti. V samotném závěru měl blíž k výhře Baxter, ale chyboval při chystání a když netrefil dvakrát D 8, Barney se z průšvihů vysekal a zavřel vítěznou šípkou. Stejně jako před dvěma lety (tehdy s Colinem Lloydem ve 2. kole) obrovské štěstí van Barnevelda. A přestože jsem skalním fanouškem Raye, netroufnu si říct, že vyhrál lepší. Každopádně 4:3 pro Barnevelda, velká poklona Baxterovi, který je, jak se zdá, zpět. Soupeřem Barneyho se stal hyper rychlý střelec a krajan Jelle Klaasen, který sundal Andy Hamiltona. Andy byl lepší přes náhozy a průměr, ovšem Jelle bezpečně proměňoval potřebné double a po výhře 4:1 se posunul dále. Phil Taylor se utkal s Kevinem Painterem. První set ovládl „the Artist“, ovšem pak už se hrálo podle Powerových not, když mu v následujících 4 setech povolil pouze jediný leg. Co k tomu dodat? Power suverénně 4:1 a jdeme dál. Paul Nicholson si v tomto turnaji vedl náramně a nezastavil jej ani Dennis Priestley. Přestože Menace vedl 2:0 na sety, Nicholson nakonec vyhrál 4:2. Mervyn King s jistotou přehrál Dennise Smitha 4:1 už také proto, že Smith neměl zrovna nejlepší den. Co jsem viděl, připadal mi jak po flámu a kdo ví, jak to vlastně bylo. Co Stompé pokračoval ve své spanilé jízdě. Tentokrát na něj nestačil ani Wayne Mardle, byl tři ze čtyř setů vyhrál Stompé 3:2. Snad právě proto, že si pohlídal rozhodující momenty jednotlivých setů, vyhrál po zásluze 4:0 a mohl se těšit na Taylora. Barrie Bates usmrtil Marka Dudbridge, který svou hrou příliš nenadchl, 4:0. Stejným poměrem šel dále James Wade, který přehrál Vincenta van der Voorta v klidu a pohodě bez větších emocí.

Phil Taylor se díky výborné hře v celém průběhu mistrovství stal již počtrnácté Mistrem PDC.

Čtvrtfinále

Bez nadsázky dvě rozdílné soutěže. Zatímco někteří hráči svými výkony zvedali diváky ze židlí a lavic, jiní tihu momentu fatálně neunesli a svým výkonem zklamali. Řeč je především o Paulu Nicholsonovi, který snad zůstal doma a poslal svého kaskadéra, který je ovšem o třídu horším hráčem. James Wade toho využil a přestože do těchto chvil nepřesvědčil o svých kvalitách, postoupil do semifinále. Za stavu 3:1 James polevil a Paul vyrovnal na 3:3, poslední dva sety však už si Wade pohlídal - 5:3. Podobná úroveň byla k vidění v utkání Mervyn King - Barrie Bates. Barrie byl velmi nervózní. King to velmi rychle prohlédl a zápas od stavu 2:2 dotáhl do vítězného konce. Při vši účtě k oběma - nuda! Phil Taylor si ještě pamatoval poslední vzájemný duel s finále ME PDC. Tentokrát však Co Stompého k ničemu nepustil a byl jediným králem dnů na pódiu. Však také průměr 108,8 je dosud nejvyšším vůbec. Stompé dřel, ale tentokrát mu to nebylo nic platné. Phil Taylor hrál ve vynikající formě a o vítězi nemohlo být pochyb - 5:0. Raymond van Barneveld sice prohrál první set s krajanem Jelle Klaasem 1:3, pak ale začal předvádět výbornou „sypanici“, kterou okořenil za stavu 4:1 na sety a 0:1 na legy „Nine's dart finish“! Povedlo se mu to jako prvnímu na MS PDC a jeho reakce (bez jakékoliv radosti) byla trošku neadekvátní. Předpokládám, že nechtěl přijít o tolik potřebnou koncentraci. Přesto parádní kousek a postup po výhře 5:1.

Semifinále

Opět dva zcela odlišné zápasy. Vyrovnaný zápas Wadea s van Barneveldem, jistý postup Phila Taylora.

Phil Taylor 6
Mervyn King 2
3-1, 3-1, 3-0, 2-3, 2-3, 3-0, 3-0, 3-1
Phil Taylor začal utkání jako s partesu. V prvních třech setech nenechal Kinga ani nadechnout a válcoval jej s jistotou buldozeru. Chvilkové polevení k koncentraci, a King se pokusil vrátit do zápasu, když dva sety vyhrál shodně 3:2 na legy. Za stavu 3:2 na sety se ovšem Power opět našel a začal opět úřadovat. Hra s průměrem přes 100 bodů, brutální náhozy a dvakrát náběh na „devítku“. Tady se chci pozastavit nad chováním Mervyna Kinga. Že není žádný

zlatičko, toužím vím déle. Ale že se pokusí poněkud nesportovně „přibrzdit“ Phila při zmíněných pokusech zbytečným zdržováním...no jo, je to podle mne Lopata, úsudek nechám laskavě na vás. Přesto jednoznačně vítězství Taylora 6:2, který nebyl krátkého výpadku ve střední části zápasu mohl tomu naufoukanci nadělit kanára.

Raymond van Barneveld 6
James Wade 4
3-2, 0-3, 1-3, 3-2, 2-3, 3-1, 3-0, 0-3, 3-0, 3-0

Přímý souboj o druhé a třetí místo na světě měl mít pikantní příchuť. Oba hráči si tento fakt dobře uvědomovali, takže místo superúžasných šípek byly k

až v legu smrti výhrou holandského titána. Ovšem od té doby uplynulo v Temži mnoho vody a především se změnil poměr sil. Nejméně deset měsíců hraje Phil Taylor v neuvěřitelné formě, když vyhrál 19 turnajů. Oproti tomu van Barneveld jen stěží drží druhou příčku PDC před dotírajícím Jamesem Wadeem. Ale přesto - v průběhu turnaje hrál Raymond velmi solidní šípky a jestli se někdo může postavit Powerovi s otevřeným hledím, pak je to zřejmě on. Jenomže Phil Taylor byl jednoznačným vládcem tohoto mistrovství. Do zápasu vstoupil proti podání svého soupeře, ačkoliv rozhoz na střed vyhrál. V prvních šesti hrách Power nepustil Barneyho vůbec k

Mistrovství PDC se poprvé účastnila i Anastazie Dobromyslová.

vidění spíše velmi pohledné, postavené také na taktice a vzájemném vyčkávání. Oba hráči se střídali v zisku jednotlivých setů. Ve čtvrtém mohl Wade utéct Barneyemu na 3:1, ovšem své double promrhal nevidaným způsobem a Barney trestal. Za stavu 4:4 na sety pak Barney sotva viditelně přitlačil na hru i psychiku Jamese a vyhrál šest legů v řadě, čímž si vybojoval postup do kýženého finále. Souhlasím s mnohými komentáři, že Barney prostě chtěl o něco více než Wade postoupit. Tak či onak se zde rýsovalo zajímavé finále.

Finále

Phil Taylor 7
Raymond van Barneveld 1
(3-0, 3-0, 2-3, 3-2, 3-2, 3-1, 3-2)
Lepší obsazení finálového duelu si fanoušek šípek snad ani nemohl přát. Třináctinásobný mistr světa Phil Taylor proti svému rivalovi Raymondovi van Barneveldovi. V hlavě se mi promítly okamžiky ze slavného předloňského finále MS, které skončilo

ničemu a po setech 3:0, 3:0 vedl 2:0 na sety. Pak Barney vyhrál třetí set a mohlo se zdát, že bude zápas dramatický. Jak se to vezme. Převážná většina následujících setů sice skončila 3:2 pro Powera, ale bylo opticky vidět, že si rozhodující chvíle zápasu Taylor hlídá. A ačkoliv Barneveld toho večera rozhodně nehrál žádné mizerné šípky, což dokládá i jeho 12x 180, na strojovou hru anglického pána šípek tentokrát opravdu neměl. Výsledek 7:1 je potvrzením fenomenální formy Phila Taylora, 1:7 pak příliš kruté z pohledu Barneyho, který po zápase smutnil, že bude muset ještě v tréninku přidat. Přesto si myslím, že si tento zápas užívali nejen diváci přímo v sále, ale také ti méně šťastní u televize nebo internetu. A korunovaným králem se po právu stal ten nejlepší z nejlepších - ikona Phil „The Power“ Taylor. S koncem MS PDC začalo mistrovství konkurenční organizace BDO/WDF. Ale k tomu až za měsíc.